

Σχ.έτος 2012-2013

Ερευνητική Εργασία: **Ο ΚΟΣΜΟΣ ΜΑΣ ΑΡΧΗ, ΠΟΡΕΙΑ ΚΑΙ ΤΕΛΟΣ**

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Σε όλη τη διάρκεια της ανθρώπινης ιστορίας κάποια αναπάντητα ερωτήματα βασάνιζαν και βασανίζουν κάθε άνθρωπο. Πώς δημιουργήθηκε ο κόσμος μας; Ποιος τον δημιούργησε; Πότε θα έρθει το τέλος του; Όλοι μας σίγουρα έχουμε αναρωτηθεί και έχουμε προσπαθήσει να δώσουμε μια δική μας ερμηνεία ή να επιλέξουμε την ορθότερη, σύμφωνα με τη δική μας κρίση, από αυτές που έχουν διατυπωθεί. Έτσι λοιπόν, ως μέλη της ερευνητικής εργασίας "Ο ΚΟΣΜΟΣ ΜΑΣ, ΑΡΧΗ ΚΑΙ ΤΕΛΟΣ" επιδιώκουμε να συλλέξουμε, να αξιολογήσουμε και να παρουσιάσουμε όλα όσα έχουν διατυπωθεί για τα παραπάνω ερωτήματα. Παράλληλα επεξεργαστήκαμε ερωτηματολόγια στα οποία οι συμμετέχοντες απάντησαν σε ερωτήσεις σχετικές με το θέμα που μας απασχολεί. Η ομάδα μας συγκεκριμένα, υπό της οδηγίες του υπεύθυνου καθηγητή κ. Λ. Παλαμίδα, αναζητά απαντήσεις στα παραπάνω ερωτήματα μέσα από τη Βίβλο, την Καινή Διαθήκη και γενικότερα μέσα από προφητείες και κείμενα θεολογικού περιεχομένου.

ΑΡΜΑΓΕΔΩΝ

Μέλη Ομάδας:

Μαραζιώτης Φίλιππος

Ιωάννου Γεωργία

Μαυραντώνη Μαρουσώ

Κουτσοδήμου Ξανθή

Κουζινιάρ Δανάη

Αρμαγεδών:

Αν και στην Καινή Διαθήκη ο όρος Αρμαγεδδών αναφέρεται ως εβραϊκό όνομα (καλούμενον Εβραϊστί) "δεν εμφανίζεται πουθενά αλλού στη γλώσσα αυτή και η προέλευσή του είναι

αβέβαιη. Κατά μία εκδοχή, ο όρος Αρμαγεδδών προέρχεται από τις εβραϊκές λέξεις Αρ () δηλ. λόφος ή όρος και το κύριο όνομα Μαγεδδώ ή Μειδδώ () το οποίο αναφέρεται στην ομόνυμη τοποθεσία όπου κατά την εποχή της Παλαιάς Διαθήκης, έγιναν μεγάλες και καθοριστικές μάχες. Όμως, αν και στην Παλαιά Διαθήκη αναφέρεται πόλη Μειδδώ (Κριτ. 1:27, Ιησ. 17:11), βασιλιάς της Μειδδώ (Ιησ. 12:21) κ.ά., εντούτοις πουθενά δεν αναφέρεται κάτι σχετικό με Όρος της Μειδδώ[4].

Με τη λέξη «Αρμαγεδών» η Αποκάλυψη θέλει να αποδώσει τη συντριπτική ήττα που θα υποστούν τα στρατεύματα των Αντιχρίστων δυνάμεων, που θα εκστρατεύσουν κατά της Ιερουσαλήμ κατά τον εσχατολογικό πόλεμο εκείνο και όπως συμβαίνει σε όλες τις προφητείες της Αγίας Γραφής, η εσχατολογική εκπλήρωση των προφητειών περί του Αρμαγεδώνα, έχει και την πνευματική πλευρά της, δηλαδή την οριστική μάχη που θα δοθεί εναντίον των δυνάμεων του σκότους, από τον Χριστό.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Από τον κτίστη στην κτίση. Από τον δημιουργό στα δημιουργήματά του. Από τον Εργάτη στα έργα των χειρών του. Έτσι από τη θεολογία κατεβαίνουμε και ερχόμαστε στην κοσμολογία, στο κεφάλαιο, στο οποίο κάνουμε λόγο για τον κόσμο, που είναι το δημιούργημα και έργο του Θεού, και λέμε πώς έγινε ο ορατός και αόρατος κόσμος, όσα βλέπονται όπως είναι ο ουρανός και η γη, και όσα δεν βλέπονται, όπως είναι οι Άγγελοι και τα πνεύματα. Λέμε, λοιπόν, πως ο Θεός, μια που είναι γεμάτος αγάπη, σοφία και δύναμη, κι ακόμη, γεμάτος μακαριότητα και ευδαιμονία, θέλησε από αυτή την ευδαιμονία και μακαριότητά του να μεταδώσει και σε άλλα όντα, πλάσματά του αυτά και δημιουργήματά του, τους Αγγέλους και τους ανθρώπους. Με τον τρόπο αυτό θα εκδήλωνε και θα έδειχνε και έξω από τον εαυτό του τις θείες αυτές και υπερτέλειες ιδιότητές του. Έτσι ο Θεός δημιούργησε τον κόσμο.

Και πότε δημιουργήθηκε ο κόσμος; Πότε; Σε ποιο χρόνο έλαβε αρχή και υπόσταση; Αλλά μπορούμε να προσδιορίσουμε το χρόνο αυτό; Βέβαια η ιδέα και απόφαση της δημιουργίας του κόσμου υπήρχε ανέκαθεν, προαιωνίως στη σκέψη του Θεού, αλλά πραγματοποιήθηκε σε ορισμένο χρόνο. Ποιος είναι ο χρόνος αυτός; Αδύνατο να το συλλάβει ο νους μας. Μπορούμε να πούμε μόνο τούτο· χρόνος και κόσμος είναι σύγχρονα και μάλλον ταυτόσημα. Άμα κόσμος, άμα χρόνος. Πριν από τον κόσμο, καθώς και πριν από το χρόνο δεν υπάρχει παρά αιωνιότητα, μόνος ο αιώνιος και αϊδιος Θεός.

1η μέρα - Φως- Κοσμικός αιώνας

"Εν αρχή εποίησεν ο Θεός τον ουρανό και τη γή. Η δε γή ήτο άμορφος και έρημος και σκότος επί του προσώπου της αβύσσου. Και Πνεύμα Θεού εφέρετο επί της επιφανείας των υδάτων. Και είπε ο Θεός Γενηθήτω Φώς, και έγινε φώς, και είδε ο Θεός ότι το φώς ήτο καλό."

Δεν ήταν το φως του ήλιου το πρώτο φως που έλαμψε πάνω στη γη. Και αυτό φαίνεται να επιβεβαιώνεται και επιστημονικά. Αναγνωρίζεται ότι δεν ήταν το φως του ήλιου το πρώτο φως που έλαμψε πάνω στη γη. Το φως που υπήρχε πριν από τον ήλιο, το αρχέγονο φως, οφείλεται

σε συνεχείς ηλεκτρικές εκκενώσεις και άλλους παράγοντες. Πιστεύω λοιπόν ότι με τα λόγια, Γεννηθήτω Φως περνάει τα δύο αυτά μηνύματα, την Γέννηση του Φωτός, και την αρχή της δημιουργίας, μάλλον μέσω έκρηξης φωτός. Ίσως η Μεγάλη Εκρηξη για την οποία μιλάει η επιστήμη, να είναι σωστή αλλά με κάποια βεβαιώς επιφυλακτικότητα...

2η μέρα - Ουρανός-Αρχαιοζωϊκός αιώνας

"Και είπεν ο Θεός, Γενηθήτω στερέωμα αναμέσον των υδάτων, και ας διαχωρίζη ύδατα από υδάτων. Και εποίησεν ο Θεός το στερέωμα, και διεχώρισε τα ύδατα τα υποκάτωθεν του στερεώματος από των υδάτων των επάνωθεν του στερεώματος. Και έγεινεν ούτω. Και εκάλεσεν ο Θεός το στερέωμα, Ουρανόν. Και έγεινεν εσπέρα και έγεινε πρωΐ, ημέρα δευτέρα."

- Δημιουργείται το «στερέωμα» (ο ουρανός), για να διαχωρίζει τα νερά που ήταν πάνω και κάτω από αυτό.

3η μέρα - γη - Θάλασσα - Φυτά-Προτεροζωϊκός αιώνας

"Και είπεν ο Θεός, Ας συναχθώσι τα ύδατα τα υποκάτω του ουρανού εις τόπον ένα, και ας φανή η ξηρά. Και έγεινεν ούτω. Και εκάλεσεν ο Θεός την ξηράν, γήν· και το σύναγμα των υδάτων εκάλεσε, Θαλάσσας· και είδεν ο Θεός ότι ήτο καλόν. Και είπεν ο Θεός, Ας βλαστήση η γη χλωρόν χόρτον, χόρτον κάμνοντα σπόρον, και δένδρον κάρπιμον κάμνον καρπόν κατά το είδος αυτού, του οποίου το σπέρμα να ήναι εν αυτώ επί της γης. Και έγεινεν ούτω. Και εβλάστησεν η γη χλωρόν χόρτον, χόρτον κάμνοντα σπόρον κατά το είδος αυτού, και δένδρον κάμνον καρπόν, του οποίου το σπέρμα είναι εν αυτώ κατά το είδος αυτού· και είδεν ο Θεός ότι ήτο καλόν. Και έγεινεν εσπέρα και έγεινε πρωΐ, ημέρα τρίτη."

-Δημιουργείται η στεριά και η θάλασσα. Πρασινίζει η γη. Φυτρώνουν τα φυτά.

4η μέρα - Ήλιος - Σελίνη - Αστέρια-Παλαιοζωϊκός αιώνας

"Και είπεν ο Θεός, Ας γείνωσι φωστήρες εν τω στερεώματι του ουρανού, διά να διαχωρίζωσι την ημέραν από της νυκτός· και ας ήναι διά σημεία και καιρούς και ημέρας και ενιαυτούς· και ας ήναι διά φωστήρας εν τω στερεώματι του ουρανού, διά να φέγγωσιν επί της γης. Και έγεινεν ούτω. Και έκαμεν ο Θεός τους δύο φωστήρας τους μεγάλους, τον φωστήρα τον μέγαν διά να εξουσιάζη επί της ημέρας, και τον φωστήρα τον μικρόν διά να εξουσιάζη επί της νυκτός· και τους αστέρας· και έθεσεν αυτούς ο Θεός εν τω στερεώματι του ουρανού, διά να φέγγωσιν επί της γης, και να εξουσιάζωσιν επί της ημέρας και επί της νυκτός και να διαχωρίζωσι το φως από του σκότους. Και είδεν ο Θεός ότι ήτο καλόν. Και έγεινεν εσπέρα και έγεινε πρωΐ, ημέρα τετάρτη."

-Δημιουργούνται τα φωτεινά σώματα (ήλιος, σελήνη, αστέρια).

5η μέρα - Ψάρια - Πουλιά-Μεσοζωϊκός αιώνας

"Και είπεν ο Θεός, Ας γεννήσωσι τα ύδατα εν αφθονία νηκτά έμψυχα και πετεινά ας πέτωναται

επάνωθεν της γης κατά το στερέωμα του ουρανού. Και εποίησεν ο Θεός τα κήτη τα μεγάλα και παν έμψυχον κινούμενον, τα οποία εγέννησαν εν αφθονία τα ύδατα κατά το είδος αυτών, και παν πετεινόν πτερωτόν κατά το είδος αυτού. Και είδεν ο Θεός ότι ήτο καλόν. Και ευλόγησεν αυτά ο Θεός, λέγων, Αυξάνεσθε και πληθύνεσθε και γεμίσατε τα ύδατα εν ταις θαλάσσαις· και τα πετεινά ας πληθύνωνται επί της γης. Και έγεινεν εσπέρα και έγεινε πρωΐ, ημέρα πέμπτη."

-Δημιουργούνται τα πτηνά και τα ψάρια. Ο Θεός τα ευλογεί.

6η μέρα - Ζώα - Ανθρωπος-Καινοζωϊκός αιώνας

"Και είπεν ο Θεός, Ας γεννήση η γη ζώα έμψυχα κατά το είδος αυτών, κτήνη και ερπετά και ζώα της γης κατά το είδος αυτών· και έγεινεν ούτω. Και έκαμεν ο Θεός τα ζώα της γης κατά το είδος αυτών, και τα κτήνη κατά το είδος αυτών, και παν ερπετόν της γης κατά το είδος αυτού. Και είδεν ο Θεός ότι ήτο καλόν. Και είπεν ο Θεός, Ας κάμωμεν άνθρωπον κατ' εικόνα ημών, καθ' ομοίωσιν ημών· και ας εξουσιάζη επί των ιχθύων της θαλάσσης και επί των πετεινών του ουρανού και επί των κτηνών και επί πάσης της γης και επί παντός ερπετού, έρποντος επί της γης. Και εποίησεν ο Θεός τον άνθρωπον κατ' εικόνα εαυτού· κατ' εικόνα Θεού εποίησεν αυτόν· άρσεν και θήλυ εποίησεν αυτούς· και ευλόγησεν αυτούς ο Θεός· και είπε προς αυτούς ο Θεός, Αυξάνεσθε και πληθύνεσθε και γεμίσατε την γην και κυριεύσατε αυτήν, και εξουσιάζετε επί των ιχθύων της θαλάσσης και επί των πετεινών του ουρανού και επί παντός ζώου κινουμένου επί της γης. Και είπεν ο Θεός, Ιδού, σας έδωκα πάντα χόρτον κάμνοντα σπόρον, όστις είναι επί του προσώπου πάσης της γης, και παν δένδρον, το οποίον έχει εν εαυτώ καρπόν δένδρου κάμνοντος σπόρον· ταύτα θέλουσιν είσθαι εις εσάς προς τροφήν· και εις πάντα τα ζώα της γης και εις πάντα τα πετεινά του ουρανού και εις παν ερπετόν έρπον επί της γης και έχον εν εαυτώ ψυχήν ζώσαν, έδωκα πάντα χλωρόν χόρτον εις τροφήν. Και έγεινεν ούτω. Και είδεν ο Θεός πάντα όσα εποίησε· και ιδού, ήσαν καλά λίαν. Και έγεινεν εσπέρα και έγεινε πρωΐ, ημέρα έκτη."

-Δημιουργούνται τα ζώα (θηλαστικά), τα ερπετά και τα θηρία. Ο Θεός δημιουργεί τον άνθρωπο (άνδρα και γυναίκα) κατ' εικόνα και καθ' ομοίωση δική Του.

7η μέρα - Ανάπαυση:

"Και συνετελέσθησαν ο ουρανός και η γη και πάσα η στρατιά αυτών. Και είχε συνετελεσμένα ο Θεός εν τη ημέρα τη εβδόμη τα έργα αυτού, τα οποία έκαμε· και ανεπαύθη την ημέραν την εβδόμην από πάντων των έργων αυτού, τα οποία έκαμε. Και ευλόγησεν ο Θεός την ημέραν την εβδόμην και ηγίασεν αυτήν· διότι εν αυτή ανεπαύθη από πάντων των έργων αυτού, τα οποία έκτισε και έκαμεν ο Θεός."

Ο Θεός δημιούργησε πρώτα το «σπίτι» (τον κόσμο) και στη συνέχεια έβαλε τον άνθρωπο να «κατοικήσει» μέσα σε αυτό.

• «Κατ' εικόνα»:

1. Ο άνθρωπος είναι λογικό ον, σε αντίθεση με τα ζώα. Μπορεί να σκέφτεται.

2. Έχει το αυτεξούσιο, δηλ. μπορεί να αποφασίζει ελεύθερα μόνος του και να είναι αίτιος των πράξεών του.

3. Μπορεί να κυβερνά τα υπόλοιπα δημιουργήματα σαν αγαθός και ικανός βασιλιάς.

4. Μπορεί να (επι)κοινωνεί με τον Θεό και με τους άλλους ανθρώπους.

• **«Καθ' ομοίωσιν»:**

1. Έχει ψυχή αθάνατη.

2. Έχει κληθεί να φτάσει από την «καλή λίαν» κατάσταση στην τελειότητα, να γίνει ένας μικρός Θεός.

Η ΠΟΡΕΙΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Η πρόνοια του Θεού για τον κόσμο

Κατά τη χριστιανική διδασκαλία ο Θεός ενδιαφέρεται για τα δημιουργήματά Του. Το ενδιαφέρον αυτό, που είναι έκφραση και απόδειξη της αγάπης Του γι' αυτά, εκδηλώνεται ως συντήρηση του κόσμου, η πορεία του οποίου κατευθύνεται από τους φυσικούς νόμους και ως κυβέρνηση του προς επιτυχία του γενικού σκοπού του. Αυτό ονομάζεται θεία Πρόνοια. Η έκτακτη επέμβαση του Θεού στον κόσμο που γίνεται για χάρη του ανθρώπου ονομάζεται θαύμα. Στην περίπτωση αυτή αναστέλλεται προσωρινά η λειτουργία των φυσικών νόμων εξαιτίας της επέμβασης του παντοδύναμου θελήματος του Θεού. Από ορθόδοξη άποψη είναι απαράδεκτη η διδασκαλία του Deismus, σύμφωνα με την οποία ο δημιουργός Θεός δεν επεμβαίνει στη δημιουργία του. Ο Χριστός στην επί του Όρους Ομιλία Του παρουσιάζει τη θεία Πρόνοια που φροντίζει για τα δημιουργήματά της (Ματθ. 6, 25-34• 10, 30).

Ο χριστιανός και κάθε καλόπιστος άνθρωπος μπορεί να διαπιστώσει τα ίχνη της παρουσίας του Θεού μέσα στη φύση, της οποίας απολαμβάνει τα αγαθά και γι' αυτό έχει χρέος να την προστατεύει.

Προοιμιακός ψαλμός 103

Στον ψαλμό αυτόν εκφράζεται όλο το μεγαλείο του Δημιουργού, που με την παντοδυναμία Του και την πανσοφία Του δημιούργησε τον κόσμο. Είναι ένα θαυμάσιο ποίημα, μέσα στο οποίο ο Ποιητής, με λίγους στίχους μας δείχνει τα θαυμαστά της δημιουργίας έργα του Δημιουργού και καλεί το τελειότερο των δημιουργημάτων Του, τον άνθρωπο, να ψάλλει τα μεγαλεία του Δημιουργού. Αποτελείται από 35 στίχους και μπορούμε να τους διακρίνουμε ως έξης:

Στο πρώτο μέρος, στίχος 1-4 γίνεται λόγος για τα έργα δημιουργίας της πρώτης και δεύτερης ημέρας, κάνοντας αρχή από την δημιουργία του φωτός και του ουρανού στερεώματος.

Στο δεύτερο μέρος στίχος 5-18, εξυμνείται το έργο της δημιουργίας της τρίτης ημέρας κάνοντας λόγο για τον χωρισμό των υδάτων από της ξηράς, οι πηγές των οποίων διαποτίζουν την κατάξερη γη και παράγουν την τροφή στα κτήνη και στον άνθρωπο.

Στο τρίτο μέρος, στίχος 19-23 γίνεται λόγος για την δημιουργία της τετάρτης ημέρας, την δημιουργία του ήλιου και της σελήνης.

Στο τέταρτο μέρος, στίχο. 24-30, επανέρχεται πάλι στη θάλασσα και ομιλεί για τα έργα της δημιουργίας της πέμπτης και της έκτης ημέρας, εκδηλώνοντας όλον τον θαυμασμό του στα υδρόβια ζώα.

Και τέλος ερχόμαστε στο πέμπτο μέρος, από τους στίχο. 31-35, πού αποτελούν μια μεγαλειώδη δοξολογία του ονόματος του Δημιουργού.

Ο προοιμιακός προβάλλει το μεγαλείο του Δημιουργού μέσω των δημιουργημάτων και καλεί τον άνθρωπο, την κορωνίδα της δημιουργίας, να σταθεί ανάμεσα στον Πλάστη και στην πλάση και να υμνήσει και να δοξολογήσει τον Ύψιστο.

1 .Δοξολόγησε ψυχή μου τον Κύριο. Ω Κύριε και Θεέ μου το μεγαλείο σου είναι άφθαστο. Η εξωτερική σου εμφάνιση είναι μεγαλοπρεπής και άξια αίνου.

2. Διότι γύρω σου ρίχνεις το φως ως μάτιο Σου και απλώνεις από το ένα άκρο του ορίζοντα ως το άλλο του ουρανού σαν μια δερμάτινη σκηνή!

3. Ο Κύριος είναι εκείνος που με τα νερά στεγάζει τ' ανώτερα μέρη του ουρανού, ο χρησιμοποιών ως άρμα του τα σύννεφα, Αυτός περπατά με ταχύτητα φερόμενος πάνω στους πτερωτούς ανέμους.

4. Αυτός είναι εκείνος, που έπλασε τους αγγέλους ταχείς ως τους άνεμους και τους λειτουργούς Του δραστηρίους σαν την φλόγα του πυρός.

5. Αυτός είναι εκείνος που στερέωσε τη γη πάνω σε ακλόνητες βάσεις.

6. Άβυσσος υδάτων σκεπάζει αυτήν σαν φόρεμα και πάνω στα βουνά είναι στεριωμένα τα νερά, τα χιόνια.

7. Αντηχεί ή προσταγή σου Κύριε και τα ύδατα υποχωρούν, η βροντερή φωνή Σου αναγκάζει αυτά περίφοβα να αποχωρήσουν και να φανεί η ξηρά.

8. Και ήδη υψώνονται τα βουνά προς τα άνω και οι πεδιάδες προς τα κάτω, στους τόπους όπου όρισε και καθόρισε για το καθένα απ' αυτά.

9. Έθεσε σύνορο ανάμεσα στη θάλασσα και στη ξηρά και τα νερά της θάλασσας δεν τολμούν να παραβιάσουν το σύνορο, να επιστρέψουν πάλι και να καλύψουν την γη.

10. Αυτός ο Κύριος τοπο-θέτησε τις πηγές των υδάτων να ρέουν στα φαράγγια και τα ύδατα να διέρχονται ανάμεσα από τα βουνά.

11. Τα ύδατα αυτά ποτίζουν τα θηρία της υπαίθρου και οι άγριοι όνοι με πολλή ευχαρίστηση πίνουν για να σβήσουν την δίψα τους.

12. Πάνω στα δένδρα και πιο πάνω από τα ύδατα που ήσυχα κυλούν τα νερά τους, κτίζουν τις φωλιές τους τα πετεινά του ουρανού και από τους γύρω βράχους ακούγονται γλυκά κελαηδήματα..

13. Αυτός ο Κύριος ποτίζει τα κατάξερα βουνά με βροχές του ουρανού. Ναι, Κύριε από τη βροχή, που είναι καρπός των έργων σου θα χορτάσει η γη.

14. Ο Κύριος βλαστάνει από τη γη χόρτο για τα φυτοφάγα ζώα και χλοερή βλάστηση για την εξυπηρέτηση του άνθρωπου,

15. ώστε να παράγεται από τη γη ο σίτος, ο οίνος που ευφραίνει τον άνθρωπο, το λάδι που τρώμε και ιλαρύνει το πρόσωπο του ανθρώπου και ο άρτος που στηρίζει την καρδιά του.

16. Θα χορτάσουν από τα ύδατα τα δένδρα της υπαίθρου και οι πελώριοι κέδροι του Λιβάνου, οι αυτοφυείς και θεόρατοι.

17. Στα κλαδιά των δένδρων μικρά πουλιά στήνουν τις φωλιές τους και πιο επάνω απ' αυτά έχει στήσει τη φωλιά του ο ερωδιός.

18. Τα υψηλά βουνά όρισε ο Κύριος ως τόπον διαμονής για τα ελάφια και τα πετρώδη μέρη ως καταφύγιο των λαγών.

19. Ο Κύριος έκαμε την σελήνη για τον προσδιορισμό των εποχών ο δε ήλιος γνωρίζει το σημείο στο οποίο θα βασιλέψει.

20. Συ, Κύριε, φέρνεις το σκότος και γίνεται νύχτα. Στη διάρκεια της τριγυρίζουν στα δάση τα άγρια θηρία ζητώντας τροφή.

21. Τα μικρά λιονταράκια αρπάζοντας την τροφή τους βρυχώνται και αυτός ο βρυχηθμός τους είναι δέησης προς τον Θεό, για την τροφή τους.

22. Όταν ο ήλιος ανατείλει τα θηρία συγκεντρώνονται στις σπηλιές τους για να κοιμηθούν.

23. Τότε εξέρχεται ο άνθρωπος στο έργο του και θ' ασχοληθεί με τις εργασίες του μέχρι το εσπέρας. 24. Πόσο μεγαλειώδη είναι τα έργα σου Κύριε! Όλα τα έκανες με σοφία, η γη είναι γεμάτη από τα πολυάριθμα κτίσματα Σου.

25. Να και αυτή η θάλασσα εκτείνεται ενώπιον μας μεγάλη σε μήκος και πλάτος. Εκεί υπάρχουν αναρίθμητα ψάρια τα οποία διολισθαίνουν στα νερά, μικρά και μεγάλα κήτη.

26. Εκεί πλοία διαπλέουν και διασχίζουν την θάλασσα, εκεί ζει το μεγάλο θαλάσσιο κήτη το οποίο έπλασες Συ τόσο ισχυρό, ώστε να παίζει με τη θάλασσα.

27. Όλα τα ζώα αυτά τα χερσαία και τα θαλάσσια από Σένα περιμένουν να τα δώσεις την τροφή

τους στην κατάλληλη ώρα.

28. Όταν Σου δώσεις αυτήν, αυτά θα τρέξουν να την πάρουν. Όταν ανοίξεις την παλάμη της χειρός Σου ολόκληρο το Σύμπαν θα γεμίσει από αγαθά.

29. Όταν όμως αποστρέψεις το πρόσωπο Σου θα καταληφθούν από τρόμο. Τους αφαιρείς την ζωτική πνοή και πεθαίνουν και επιστρέφουν στο χώμα από το οποίο πλάστηκαν.

30. Αποστέλλεις σ' αυτά το ζωτικό Σου πνεύμα και αναδημιουργούνται και έτσι ανακαινίζεις όλη τη γη.

31. Νάναι η δόξα σου Κύριε αιώνια! Χαίρεται ο Κύριος για τα δικά του έργα.

32. Ο Κύριος αυτός είναι τόσο ισχυρός, ώστε με ένα Του βλέμμα που ρίχνει στη γη την κάνει να τρέμει, αγγίζει μόνο τα βουνά και εκείνα πυρακτώνονται και βγάζουν καπνούς.

33. Θα ψάλλω εφ' όσον ζω την δόξα του Κυρίου και θα υμνώ το Θεό μου όσο θα υπάρχω.

34. Θα τέρπομαι όσες φορές θα σκέπτομαι Αυτόν και θα ευφραίνομαι δοξολογώντας τον Κύριο.

35. Είθε να μην υπάρχουν οι αμαρτωλοί στη γη και οι άνομοι να εξαφανισθούν τελείως. Δοξολόγει, λοιπόν, ω ψυχή μου τον Κύριο.

Η «επιθυμία Αποκάλυψης»

Η πρώτη φορά που η Αποκάλυψη είχε γίνει μόδα ήταν πριν από χίλια και κάτι χρόνια. Τότε και καθώς πλησίαζε το τέλος της πρώτης χιλιετίας και ο κόσμος ζούσε στα ζοφερά χρόνια του Μεσαίωνα- που συνοδεύονταν από πολέμους, επιδημίες και άλλα δεινά- η Αποκάλυψη δεν είχε γίνει απλώς μόδα. Είχε γίνει υστερία. Οι πιστοί της τότε εποχής, παίρνοντας, μάλλον κατά γράμμα το εδάφιο, σύμφωνα με το οποίο ο Σατανάς, όταν τελειώσουν τα χίλια χρόνια της τιμωρίας του, θα λυθεί και πάλι και καθώς τα χίλια χρόνια είχαν περάσει, ήταν σίγουροι, πως το συμπλήρωμα της πρώτης μετά Χριστόν χιλιετίας θα σηματοδοτούσε και το τέλος του κόσμου. Καθώς το τέλος της χιλιετίας πλησίαζε η υστερία είχε γίνει μαζική. Οι «μετανοούντες» πιστοί, άφηναν τα σπίτια τους και πήγαιναν να ζήσουν στα βουνά, μέσα σε προσευχές και νηστείες, ελπίζοντας πως με τέτοια επίδειξη έμπρακτης μετάνοιας, θα ήταν ανάμεσα στις 144.000 περίπου πιστούς, που –όπως συνάγεται από την Αποκάλυψη- θα έπαιρναν χάρη, την ώρα της επερχόμενης κρίσης. Κάτι σαν κι αυτό που συμβαίνει τώρα δηλαδή, μόνο που τα σπίτια τα παίρνουν οι Τράπεζες. Είναι κι αυτός ένας άλλος τρόπος για να δει κανείς τις θρησκευτικές προφητείες. Δεν έχει σημασία πως γιατί συμβαίνει κάτι, σημασία έχει το ότι με κάποιο τρόπο συμβαίνει.

Ευάγγριος ο Ποντικός

Το σύμπαν είναι ο αμπελώνας που δόθηκε στους ανθρώπους από το Θεό. «Όλα τα πράγματα είναι για μας, όχι εμείς γι' αυτά», λέει ο Άγ. Ιωάννης ο Χρυσόστομος. Το κάθε τι είναι δώρο του

Θεού στον άνθρωπο, ένα σημάδι της αγάπης του. Όλα τα πράγματα μαρτυρούν τη δύναμη της αγάπης του Θεού, την καλή του θέληση ή τη χάρη, και μας τη μεταβιβάζουν. Κατά συνέπεια το κάθε τι είναι ένα όχημα γι' αυτό το θεϊκό δώρο της αγάπης, όπως το κάθε δώρο που κάνουμε ο ένας στον άλλο είναι ένα σημάδι και ένας φορέας της μεταξύ μας αγάπης. Αλλά ένα δώρο απαιτεί έν' αντίδωρο, ώστε αυτή η αγάπη να γίνει αμοιβαία και να πραγματωθεί. Προκειμένου, όμως, για το Θεό, ο άνθρωπος δεν μπορεί να επιστρέψει τίποτε απ' όσα έχει λάβει απ' το Θεό για τις ανάγκες του, κατά συνέπεια, το δώρο του ανθρώπου στο Θεό είναι η θυσία, κι αυτός την προσφέρει μ' ευχαριστία κι ευγνωμοσύνη. Το δώρο του ανθρώπου στο Θεό είναι θυσία και «ευχαριστία» με την ευρύτερη έννοια.

«Ακόμη, με την προσφορά του κόσμου στο Θεό, σαν ένα έργο θυσίας, επιθέτουμε σ' αυτό τη σφραγίδα του δικού μας έργου, της κατανόησής μας, του πνεύματος της θυσίας μας και της κίνησής μας προς το Θεό. Όσο περισσότερο αντιλαμβανόμαστε την αξία και τον πλούτο της θείας Χάριτος, και αναπτύσσουμε τις δυνατότητές της αυξάνοντας έτσι τα τάλαντα που μας έχουν δοθεί, τόσο περισσότερο υμνούμε το Θεό και του δίνουμε χαρά, αποδεικνύοντας μ' αυτό τον τρόπο, ότι συμμετέχουμε ενεργά στο διάλογό μας της αγάπης μ' Εκείνον.»

«Προφητείες» που έκαναν τον κόσμο να πιστεύει ότι οι μέρες του είναι μετρημένες...

William Miller

Ο William Miller είναι ενδεχομένως ο πλέον περιώνυμος ψευδοπροφήτης της Ιστορίας. Στις αρχές της δεκαετίας του 1840 άρχισε να κηρύσσει το τέλος του κόσμου, προβλέποντας τη Δευτέρα Παρουσία και ένα εφιαλτικό αποκαλυπτικό σκηνικό για τη Γη. Είχε μάλιστα «προβλέψει» και το διάστημα στο οποίο θα συνέβαινε η καταστροφή του κόσμου, από τις 21 Μαρτίου 1843 ως τις 21 Μαρτίου 1844. Οι δημόσιοι λόγοι του και το διαφημιστικό υλικό της διδασκαλίας του (αφίσες, πίνακες και επιστολές) κατάφεραν να πείσουν γύρω στους 100.000 ανθρώπους, που έμειναν γνωστοί ως «Millerites», οι οποίοι πούλησαν όλα τα υπάρχοντά τους και κατέφυγαν στα βουνά, περιμένοντας το τέλος. Όταν βέβαια το τέλος δεν έφτασε ποτέ, κανένα πρόβλημα, άλλαξε απλώς την ημερομηνία: 22 Οκτωβρίου ήταν η νέα Μέρα της Κρίσης! Κι όταν με το καλό ήρθε η 23 Οκτωβρίου και ο κόσμος έστεκε ακόμα όρθιος, οι πιστοί «Μιλλερίτες» είχαν και πάλι τη δικαιολογία έτοιμη...

Harold Camping

Η περίφημη «πρόβλεψη» του Harold Camping για το τέλος του κόσμου στις 21 Μαΐου 2011 δεν ήταν η πρώτη του. Το 1992, ο ευαγγελιστής είχε εκδώσει το γνωστό βιβλίο με τίτλο «1994?», στο οποίο ισχυριζόταν ότι στα μέσα Σεπτεμβρίου 1994 ο Χριστός θα επέστρεφε και το τέλος του κόσμου θα ήταν γεγονός. Ο Camping βάσισε τις προβλέψεις του σε υπολογισμούς και ημερομηνίες της Βίβλου και ήταν «99,9% σίγουρος» ότι οι πράξεις του ήταν σωστές. Ο πλανήτης δεν καταστράφηκε ωστόσο το 1994, ούτε βέβαια και στις 31 Μαρτίου 1995, η επόμενη πρόβλεψη του Camping μετά τη σεπτεμβριανή αποτυχία...

Ο William Branham και η πεντηκοστιανή πρόβλεψη

Λίγο πριν από το ηλιοβασίλεμα της 28ης Φεβρουαρίου 1963, οι κάτοικοι της βορειοδυτικής Αριζόνα παρατηρούσαν ένα μυστηριώδες σύννεφο να γλιστρά πάνω από την έρημο. Την ίδια μέρα, ο πεντηκοστιανός πάστορας William Branham (ο οποίος και ίδρυσε τη γνωστή θρησκευτική αίρεση μετά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο) ισχυρίστηκε ότι ανέβηκε στο βουνό Sunset και συναντήθηκε με τους 7 αγγέλους, οι οποίοι του αποκάλυψαν το νόημα των 7 σφραγίδων της Αποκάλυψης! Τις επόμενες 7 νύχτες ο Branham έψελνε 7 κηρύγματα, εξηγώντας το νόημα των 7 σφραγίδων. Κατέληξε λοιπόν στο συμπέρασμα ότι ο Ιησούς θα επέστρεφε στη γη κάποια στιγμή του... 1977. Ο πάστορας δεν έζησε βέβαια να δει την αποτυχημένη του πρόβλεψη, καθώς σκοτώθηκε σε αυτοκινητιστικό δυστύχημα τον Δεκέμβριο του 1965.

Οι Αναβαπτιστές του Munster

Στα ταραχώδη χρόνια που ακολούθησαν την Προτεσταντική Μεταρρύθμιση, πολυάριθμες ριζοσπαστικές αιρέσεις και σχέτες αναδύθηκαν, προφητεύοντας το τέλος του κόσμου. Οι Αναβαπτιστές ήταν ίσως η δημοφιλέστερη σχισματική κίνηση: το 1530, μια ομάδα της αίρεσης κατέλαβε τη γερμανική πόλη του Munster, τη χαιρέτισε ως τη «Νέα Ιερουσαλήμ» και περίμενε την επιστροφή του Ιησού. Ο Jan Bockelson, ράφτης από την ολλανδική πόλη του Λάιντεν, αυτοαναγορεύτηκε «Μεσσίας των τελευταίων ημερών», παντρεύτηκε ένα τσούρμο γυναικών και κήρυξε το τέλος του κόσμου, κάνοντας τη ζωή στην πόλη το λιγότερο εφιαλτική. Η «προφητεία» για το τέλος του κόσμου δεν επαληθεύτηκε, μια μετριοπαθέστερη ωστόσο εκδοχή της έμελλε να συμβεί: η κατάληψη του Munster από τους Αναβαπτιστές θα τελείωνε σε μια αιματοβαμμένη πολιορκία το 1535, ενώ το τέλος του Bockelson θα ήταν ακόμα τραγικότερο: τα γεννητικά του όργανα αποκόπηκαν και καρφώθηκαν στις πύλες της πόλης...

Το βιβλίο «Late Great Planet Earth» και άλλα προφητικά συγγράμματα

Το «Late Great Planet Earth», το πλέον ευπώλητο «δοκιμακό» βιβλίο της δεκαετίας του '70(!), προέβλεψε το τέλος του κόσμου κάποια στιγμή πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 1988. Τα επόμενα βιβλία του μετέφεραν απλώς τη Μέρα της Κρίσης για τα τέλη του 1980, του 1990 και φυσικά του 2000. Οι αποτυχημένες ωστόσο προβλέψεις του Lindsey έκαναν κάτι περισσότερο από λάθος προφητείες: έκαναν δημοφιλές το είδος των «προφητικών» βιβλίων. Ακολουθώντας το παράδειγμα του Lindsey, ο Edgar Whisenant δημοσίευσε το 1988 το πόνημά του «88 Reasons Why the Rapture Will Be in 1988», το οποίο πούλησε πάνω από 4,5 εκατομμύρια αντίτυπα. Κι όταν το τέλος δεν ήρθε το '88, απτόητος ο Whisenant προέβλεψε τη νέα πλανητική καταστροφή το 1993 και κατόπιν το 1994 (με μπεστ-σέλερ βιβλία να εξηγούν αναλυτικά τους λόγους). Τα πλέον δημοφιλή «προφητικά» βιβλία ωστόσο είναι η περιώνυμη σειρά «Left Behind» των Tim LaHaye και Jerry Jenkins, οι οποίοι δεν παραθέτουν ακριβή ημερομηνία, ζωγραφίζουν ωστόσο με τα πλέον ζωηρά χρώματα τις τελευταίες στιγμές της ανθρωπότητας. Οι 16 νουβέλες της σειράς έχουν πουλήσει πάνω από 63 εκατομμύρια αντίτυπα παγκοσμίως.

Millennium

Η μέρα που θα έφτανε το τέλος του τεχνολογικού μας πολιτισμού -άρα και το πρακτικό τέλος της ανθρωπότητας- πήρε σάρκα και οστά: ολάκερο το παγκόσμιο δίκτυο υπολογιστών θα κατέρρεε την 1η Ιανουαρίου 2000, επαληθεύοντας τις προφητείες των Λουδιτών και των άλλων πολέμιων της τεχνολογίας. Το υπαρκτό πρόβλημα, το οποίο και συζητούσαν επί μήνες οι αναλυτές και οι πληροφορικοί, ήταν ότι οι περισσότεροι ηλεκτρονικοί υπολογιστές ήταν προγραμματισμένοι να κρατούν μητρώα ημερομηνιών μόνο με τα τελευταία δύο ψηφία, γεγονός που θα έκανε τη χρονιά 2000 να εγγραφεί ενδεχομένως ως 1900, διαλύοντας μια και καλή τον εύτακτο κόσμο των κομπιούτερ. Αυτό ωστόσο δεν συνέβη: παρά τα όποια μικροπροβλήματα μικρής κλίμακας, η πρωτοχρονιά ήρθε και δεν έφερε στις βαλίτσες της τίποτα περισσότερο από το παραδοσιακό... hangover!

Η αίρεση των Δαιδιστών

Ο David Koresh οδήγησε τους Davidians, το ανίερο παρακλάδι της Εκκλησίας των Χιλιαστών, στην καταδίκη μέσα στις εγκαταστάσεις τους στο Τέξας το 1993. Πώς το κατάφερε; Έπεισε τους πιστούς του ότι ήταν πράγματι ο Χριστός και τους συμβούλεψε να ετοιμαστούν για τη Μέρα της Κρίσης, με το να αποσυρθούν σε μια απομονωμένη περιοχή. Όταν ωστόσο οι Αρχές πληροφορήθηκαν ότι οι Davidians είχαν μετατρέψει το σπίτι τους σε οπλοστάσιο, τον Φεβρουάριο του 1993, αποφάσισαν να κάνουν έλεγχο: οι Δαιδιστές αρνήθηκαν και άνοιξαν πυρ. Τέσσερις αστυνομικοί σκοτώθηκαν στις συμπλοκές, όπως και έξι μέλη της αίρεσης. Ο Koresh έπεισε τους πιστούς του ακολούθους να παραμείνουν στο βουνό Καρμέλ και να μην παραδοθούν. Για 50 ολόκληρες μέρες η Αστυνομία πολιορκούσε το σπίτι. Στις 19 Απριλίου ωστόσο το FBI αποφάσισε να δράσει, όρμησε στις εγκαταστάσεις και ξέσπασε φωτιά (η πηγή της οποίας παραμένει μέχρι και σήμερα αντικείμενο διαμάχης). Δεκάδες Davidians σκοτώθηκαν εκείνη τη μέρα, ανάμεσα στους οποίους και ο ίδιος ο Koresh. Και ο κόσμος παρέμεινε και πάλι άθικτος...

Charles Taze Russell

Το ξέσπασμα του Πρώτου Παγκοσμίου Πολέμου φρίκαρε όλη την ανθρωπότητα, για κάποιους ωστόσο σήμαινε και κάτι παραπάνω: ήταν η κοινότητα των Zion's Watch Tower Tract Society, μια ομάδα που είναι σήμερα γνωστή ως «Μάρτυρες του Ιεχωβά». Ο ιδρυτής τους, Charles Taze Russell, είχε προφητεύσει και στο παρελθόν την... αόρατη έλευση του Ιησού κάπου στα 1874, η νέα του πρόβλεψη μιλούσε ωστόσο για τη Δευτέρα Παρουσία το 1914. Όταν άρχισε ο Πρώτος Παγκόσμιος, ο Russell τον ερμήνευσε ως ατράνταχτη απόδειξη και αναντίρρητο σημάδι του τέλους του κόσμου. Η Ιστορία έμελλε ωστόσο να τον διαψεύσει...

Η μεγάλη φωτιά του Λονδίνου το 1666

Στο βιβλίο της Αποκάλυψης, το «666» είναι το σημάδι του Διαβόλου. Δεν ήταν λοιπόν καθόλου περιεργή η ανησυχία της χριστιανικής Ευρώπης καθώς η χρονιά 1666 πλησίαζε, ούτε και βοήθησε στους φόβους της η επιδημία πανούκλας που ξέσπασε τον προηγούμενο χρόνο στο Λονδίνο, η οποία και αφάνισε 100.000 ανθρώπους, το 1/5 των κατοίκων της πόλης. Στις 2 Σεπτεμβρίου 1666, μια φωτιά ξεπήδησε από φούρνο του Λονδίνου και κατέκαψε πάνω από 13.000 κτίρια και δεκάδες χιλιάδες κατοικίες. Αυτό ήταν, το τέλος του κόσμου ερχόταν ολοταχώς! Παρά το γεγονός βέβαια ότι η πυρκαγιά κατέστρεψε την πόλη, ο αριθμός των

θυμάτων ήταν μικρός σε σχέση με την καταστροφή (10 άνθρωποι), γεγονός που κατεύνασε την ανησυχία και υποβίβασε το τέλος του κόσμου σε απλή καταστροφή...

2012

Το 2012 ήταν η νέα αγαπημένη χρονιά των ψευδοπροφητών: από τον ισχυρισμό ότι οι άνθρωποι θα υποστούν φυσικές και πνευματικές μεταλλάξεις μέχρι και την υποτιθέμενη σύγκρουση της Γης με έναν πλανήτη που ονόμασαν Nibiru ή με την κοντινότερη διαθέσιμη μαύρη τρύπα! Η δημοφιλέστερη ωστόσο «προφητεία» έχει να κάνει με το τέλος του κόσμου όπως αυτό ανασυγκροτείται από το ημερολόγιο των Μάγιας. Οι πανεπιστημιακοί μελετητές εμμένουν στη θέση τους ότι ο τρόπος που διαβάζουν κάποιοι το ημερολόγιο είναι λάθος, αυτό ωστόσο δεν πτοεί τους «προφήτες» από το να προβλέψουν ότι το νέο τέλος του κόσμου έρχεται στις 21 Δεκεμβρίου 2012: ο τέταρτος κόσμος -στον οποίο ζούμε τώρα- θα φτάσει στο τέλος του τη συγκεκριμένη ημερομηνία, άρα ο κόσμος θα καταστραφεί.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Λεπτομέρειες από την Αγία Γραφή

Στον πόλεμο αυτό, κατά την Αγία Γραφή, θα εκστρατεύσει μια πολυεθνική δύναμη με ηγέτη κάποιον Γωγ, κατά της Ιερουσαλήμ και θα την καταστρέψει εν μέρει. Κατά τον πόλεμο αυτόν, οι Ισραηλινοί θα μετανοήσουν και θα αποδεχθούν τον Κύριο Ιησού Χριστό ως Υιό του Θεού και Θεό τους. Θα οδηγήσουν έτσι στη λήξη της, την προφητική περίοδο των Καιρών των Εθνών, κατά την οποία εισέρχονται τα έθνη στην Εκκλησία, ενώ ο Ισραήλ είναι ακόμα σε αποστασία. Τότε, ο Θεός θα τους βοηθήσει στη μάχη, και η πολυεθνική αυτή δύναμη θα διαιρεθεί και τα μέρη της θα αλληλοσυγκρουσθούν. Πρέπει όμως να έχουμε υπ' όψιν μας ότι όταν οι προφητείες μιλάνε για Ισραήλ μπορεί να εννοούν το Νέο Ισραήλ, την Εκκλησία, γιατί Ισραήλ είναι και πνευματικό όνομα και όχι μόνο εθνικό.

ΠΡΟΦΗΤΕΙΕΣ

Γέροντας Παΐσιος- Για την Δευτέρα Παρουσία:

Ο Παΐσιος, μέσα από τις σελίδες του βιβλίου του «Γέροντος Παΐσιου Αγιορείτου – ΛΟΓΟΙ Β'» αναφέρει πως δεν πρόκειται να έρθει ακόμα η Δευτέρα παρουσία και πως έφτασε η στιγμή να επέμβει ο Χριστός για να σώσει την ανθρωπότητα από αυτή την κατρακύλα.

“ Ναι! Εδώ βλέπεις, σε έναν αδικημένο που έχει καλή διάθεση, επειδή δικαιούται την Θεία βοήθεια, παρουσιάζονται πολλές φορές οι Άγιοι, η Παναγία, ο Χριστός, για να τον σώσουν πόσο μάλλον τώρα που θα βρίσκεται σε τόσο δύσκολη κατάσταση ο καημένος ο κόσμος. Τώρα μια μπόρα θα είναι, μια μικρή κατοχή του αντίχριστου σατανά.

Θα φάει μετά μια σφαλιάρα από τον Χριστό, θα συγκλονισθούν όλα τα έθνη και θα έρθει η

γαλήνη στον κόσμο για πολλά χρόνια.

Αυτήν την φορά θα δώσει ο Χριστός μια ευκαιρία, για να σωθεί το πλάσμα Του, θα αφήσει το πλάσμα του ο Χριστός;

Θα παρουσιασθεί στο αδιέξοδο των ανθρώπων, για να τους σώσει από τα χέρια του Αντίχριστου.

Θα επιστρέψουν στο Χριστό και θα έρθει μια πνευματική γαλήνη σε όλη την οικουμένη για πολλά χρόνια.

Μερικοί συνδυάζουν με αυτήν την επέμβαση του Χριστού την Δευτέρα Παρουσία. Εγώ δεν μπορώ να το πω.

Ο λογισμός μου λέει ότι δεν θα είναι η Δευτέρα Παρουσία του Χριστού, όταν έρθει ως Κριτής, αλλά μια επέμβαση του Χριστού, γιατί είναι τόσα γεγονότα που δεν έχουν γίνει ακόμη.

Θα επέμβει ο Χριστός, θα δώσει μια σφαλιάρα σε όλο αυτό το σύστημα, θα πατάξει όλο το κακό και θα το βγάλει σε καλό τελικά.

Θα γεμίσουν οι δρόμοι προσκυνητάρια. Έξω τα λεωφορεία θα έχουν εικόνες. Θα πιστέψουν όλοι οι άνθρωποι. Θα σε τραβάν, για να τους πεις για το Χριστό!

Έτσι θα κηρυχθεί το Ευαγγέλιο σε ολόκληρη την οικουμένη και τότε ο Χριστός θα έρθει ως Κριτής να κρίνει τον κόσμο.

‘Άλλο Κρίση, άλλο μια επέμβαση του Χριστού, για να βοηθήσει το πλάσμα Του.»

«Μετά από την πόρα τη δαιμονική, θα έρθει η λιακάδα η θεϊκή».

Άγιος Εφραίμ του Σύρου-Δευτέρα Παρουσία - Αντίχριστος:

Κατά τον καιρόν δε εκείνον, όταν έλθη ο Δράκων, δεν υπάρχει άνεσις επί της γής, αλλά θλίψις μεγάλη, ταραχή και σύγχυσις, θάνατοι και πείνα εις πάντα τα πέρατα, διότι θα γίνουν κατά τόπους λιμοί, σεισμοί και θάνατοι διάφοροι επί της γής.

Γενναία θα είναι η ψυχή, η οποία θα δυνηθή να κρατήση εαυτήν απηλλαγμένη από τα σκάνδαλα αυτά. Διότι εάν ευρεθή άνθρωπος ν' αδιαφορή ολίγον, εύκολα πολιορκείται και γίνεται αιχμάλωτος του Δράκοντος του πονηρού και δολίου, και ο τιούτος ευρίσκειται ασυγχώρητος εις την κρισιν, διότι επίστευσεν εις τον Τύραννον εκουσίως. Πολλών προσευχών και δακρύων έχομεν ανάγκην, αγαπητοί, δια να ευρεθώμεν ακλόνητοι εις τους πειρασμούς, διότι πολλά είναι τα φαντάσματα, τα οποία γίνονται από το θηρίον. Επειδή είναι Θεόμαχον θέλει όλοι ν' απωλεσθούν. Τοιούτον τρόπον μεταχειρίζεται ο Τύραννος, ώστε όλοι να βαστάζουν την σφραγίδα του Θηρίου, όταν θα έλθη να απατήση τα σύμπαντα.

Προσέχετε, αδελφοί μου, την υπερβολήν του Θηρίου, διότι μεταχειρίζεται διάφορα τεχνάσματα πονηρίας. Ἄρχεται ἀπὸ τὴν γαστέρα, ἵνα ὅταν τις μὴ ἔχων φαγητά, ἀναγκασθῆ νὰ λάβῃ τὴν σφραγίδα ἐκείνου, ὄχι ὡς ἔτυχεν εἰς πᾶν μέρος τοῦ σώματος, ἀλλ' εἰς τὴν δεξιὰ χεῖρα καὶ εἰς τὸ μέτωπον, δια νὰ μὴ ἔχῃ ἐξουσίαν ὁ ἄνθρωπος νὰ κάμῃ με αὐτὴν τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ, μήτε πάλιν εἰς τὸ μέτωπον νὰ σημειώσῃ τὸ ἅγιον ὄνομα τοῦ Κυρίου. Διότι γνωρίζει ὁ ἄθλιος, ὅτι ὅταν ὁ Σταυρὸς τοῦ Κυρίου σφραγισθῆ ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου λύει πάσαν τὴν δύναμιν τοῦ Ἐχθροῦ, καὶ δι' αὐτὸ σφραγίζει τὴν δεξιάν τοῦ ἀνθρώπου. Ἐάν κάποιος δὲν σφραγίζεται με τὴν σφραγίδα ἐκείνου, δὲν γίνεται αἰχμάλωτος εἰς τὰ φαντάσματα ἐκείνου, οὔτε ὁ Κύριος ἀπομακρύνεται ἀπ' αὐτοῦ, ἀλλὰ τὸν φωτίζει καὶ τὸν σύρει πρὸς εαυτὸν. Πρέπει νὰ ἐννοήσωμεν, ἀδελφοί, μετὰ πάσης ἀκριβείας, ὅτι τὰ φαντάσματα τοῦ Ἐχθροῦ εἶναι ἀποτρόπαια. Ὁ δὲ Κύριος ἡμῶν ἐρχεται με γαλήνην διὰ νὰ ἀποκρούσῃ δι' ἡμᾶς τὰ τεχνάσματα τοῦ Θηρίου...

Ἐπειδὴ ὁ Σωτὴρ, θέλων νὰ σώσῃ τὸ ἀνθρώπινον γένος, ἐτέχθη ἐκ Παρθένου, καὶ ἐν σχήματι ἀνθρώπου ἐπάτησε τὸν ἐχθρόν με τὴν ἁγίαν δύναμιν τῆς Θεότητος Αὐτοῦ, ἠθέλησε καὶ αὐτὸς νὰ ἀναλάβῃ τὸ σχῆμα τῆς αὐτοῦ παρουσίας διὰ νὰ μας ἀπατήσῃ. **Ὁ δὲ Κύριος ἡμῶν θὰ ἔλθῃ εἰς τὴν γῆν ἐν νεφέλαις φωτειναῖς, ὡς ἀστραπὴ φοβερὰ, ὁ δὲ Ἐχθρὸς δὲν θὰ ἔλθῃ τοιουτοτρόπως, διότι εἶναι ἀποστάτης.** Γεννᾶται μὲν ἀκριβῶς ἐκ κόρης μιαρᾶς, ἀλλὰ δὲν σαρκούται τοιουτοτρόπως. Θὰ ἔλθῃ δὲ ὁ Παμμίαρος με τὸ ἐξῆς σχῆμα, ὡς κλέπτης, διὰ νὰ ἀπατήσῃ τὰ σύμπαντα. Θὰ εἶναι ταπεινός, ἡσυχος, θὰ μισῇ τὴν ἀδικίαν, θὰ ἀποστρέφεται εἰδῶλα, θὰ προτιμᾷ τὴν εὐσέβειαν, ἀγαθὸς φιλόπτωχος, εὐειδὴς καθ' ὑπερβολήν, εὐκατάστατος, ἰλαρὸς εἰς ὅλους, θὰ τιμᾷ πολὺ τὸ γένος τῶν Ἰουδαίων, διότι αὐτοὶ προσμένουν τὴν ἔλευσιν ἐκείνου. Μεταξὺ δὲ ὄλων αὐτῶν, θὰ ἐκτελῇ σημεῖα καὶ τέρατα, φόβητρα με πολλήν ἐξουσίαν, θὰ προσπαθῇ δολίως νὰ ἀρέσῃ εἰς ὅλους, διὰ νὰ ἀγαπηθῇ ταχέως ἀπὸ πολλοῦς, θὰ ἐξαπατᾷ τὸν κόσμον ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς εὐταξίας, ἕως οὗ βασιλεύσῃ.

Ὅταν λοιπὸν ἴδουν λαοὶ πολλοὶ καὶ δήμοι τοιαύτας ἀρετὰς καὶ δυνάμεις, ἐνοῦνται ὅλοι συγχρόνως με μίαν γνώμην καὶ με χαρὰν μεγάλην κηρύσσουν αὐτὸν βασιλέα, λέγοντες μεταξὺ τῶν. Μήπως ἄρα εὐρίσκεται ἄνθρωπος ἄλλος τόσον ἀγαθὸς καὶ δίκαιος; Ἀνορθοῦται δὲ εὐθέως ἡ βασιλεία ἐκείνου, καὶ θὰ πατάξῃ μεθ' ὑμῶν τρεῖς βασιλεῖς μεγάλους. Ἐπειτα υψοῦται ἡ καρδιά του καὶ θὰ ἐμῆσῃ ὁ Δράκων τὴν πικρότητά του. Ταράσσει δὲ τὴν οἰκουμένην κινεῖ τὰ πέρατα, θλίβει τὰ σύμπαντα καὶ μιαίνει τὰς ψυχὰς. Ὅχι πλέον ὡς εὐλαβὴς, ἀλλὰ πολὺ αὐστηρὸς εἰς ὅλα, ἀπότομος, οργίλος, θυμῶδης, ἀκατάστατος, φοβερὸς, ἀηδής, μισητός, βδελυκτός, ἀνήμερος, ἀλάστρω, ἀναιδής, καὶ προσπαθῶν νὰ ἐμβάλῃ εἰς τὸν βόθρον τῆς ἀσεβείας ὅλον τὸ ἀνθρώπινον γένος. Πληθύνει σημεῖα ψευδῶς καὶ ὄχι ἀληθῶς, καὶ ἐνῶ παρίσταται πολὺς λαὸς καὶ εὐφημεῖ αὐτὸν, βάλλει φωνὴν ἰσχυράν, ὥστε νὰ σαλευθῇ ὁ τόπος, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου ἴστανται οἱ ὄχλοι, λέγων. Γνωρίσατε ὅλοι οἱ λαοὶ τὴν δύναμίν μου καὶ τὴν ἐξουσίαν, μεταθέτει ὄρη καὶ ἀνάγει νήσους ἀπὸ τὴν θάλασσαν με πλάνην καὶ φαντασίαν, καὶ ἐνῶ πλανᾷ τὸν κόσμον καὶ φαντάζει τὰ σύμπαντα, πολλοὶ θὰ δοξάζουν καὶ θὰ πιστεύουν αὐτὸν ὡς Θεὸν ἰσχυρόν...

Πολλοὶ δὲ τῶν ἁγίων, ὅσοι τότε θὰ εὐρεθοῦν εἰς τὴν ἔλευσιν τοῦ μιαροῦ, χύνουν ποταμῆδόν τὰ δάκρυα μετὰ στεναγμῶν πρὸς τὸν Θεόν τὸν Ἅγιον, διὰ νὰ λυτρωθοῦν ἀπὸ τὸν Δράκοντα, καὶ

φεύγουν μετά μεγάλης σπουδής εις τας ερήμους και κρύπτονται εις τα όρη και τα σπήλαια μετά φόβου, και πασπαλίζουν χώμα και στάκτην εις τας κεφαλάς, παρακαλούντες νύκτα και ημέραν μετά πολλής ταπεινώσεως. Και ο Άγιος Θεός θέλει χαρίσει αυτό εις αυτούς, δηλαδή οδηγή αυτούς η χάρις εις ωρισμένους τόπους και σώζονται κρυπτόμενοι εις τας οπάς και τα σπήλαια μη βλέποντες τα σημεία και τα φόβητρα του Αντιχρίστου. Η έλευσις δε αυτού γίνεται γνωστή εις τους έχοντας τον νούν προσηλωμένον εις τα άνω, εις δε τους έχοντας τον νουν εις βιωτικά πράγματα και ποθούντας τα γήινα, δεν θα γίνη φανερόν αυτό. Διότι όποιος είναι δεδεμένος πάντοτε εις βιωτικά πράγματα, και αν ακούση απιστεί και βδελύσσεται τον λέγοντα. Οι δε άγιοι θέλουν ενδυναμωθή, διότι πάντοτε απέρριψαν την μέριμναν του βίου αυτού.

«Όπου επισκιάζει η χάρις σου Αρχάγγελε, από εκεί διώκεται η δύναμη του διαβόλου. Διότι δεν μπορεί να μείνει κοντά στο Φώς σου ο εωσφόρος που έπεσε στο σκοτάδι και παραμένει σ' αυτό. Γι' αυτό Μιχαήλ Αρχάγγελε, σε παρακαλούμε να σβήνεις τα βέλη του που είναι γεμάτα πυρ και κινούνται εναντίον μας»

-

Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός-Για τον Αντίχριστο - Δευτέρα Παρουσία:

Ακόμη να στοχάζεσθε και την Δευτέρα Παρουσία του Κυρίου μας, καθώς γράφουν τα βιβλία της Εκκλησίας μας και λέγουν εις τον όγδοον αιώνα έχει να γένη το τέλος του κόσμου. Μα πρωτύτερα έχει να γεννηθεί ο Αντίχριστος και να κάμει τόσα κακά εις τον κόσμον και έχει να ονομάσει του λόγου του υιόν Θεού και θέλει σταθή βασιλεύς να ορίσει τον κόσμον όλον και να κάνη θαύματα κατά φαντασίαν, δια να πλανά τους ανθρώπους να τον ομολογήσουν διά Χριστόν και όσοι τον πιστεύουν να τους τάξει τόσα αγαθά και ύστερα να τους βουλώνει εις το μέτωπον, μάλιστα οι Εβραίοι όλοι έχουν να τον πιστεύσουν. Διά ημάς τους χριστιανούς έχει να στείλη ο Θεός τον προφήτην Ηλίαν διά να παραγγείλει και να διδάξει όσοι έχουν άγιον Βάπτισμα, την βούλαν του Ιουσου Χριστού, να φυλάγωνται να μην πιστεύουν εκείνον τον πλάνον Αντίχριστον και εκείνα όπου τάξει είναι όλα ψεύτικα διά να τους γελάσει, να τους βουλώσει. Και καλύτερα να τυραννισθούν και να θανατωθούν παρά να τον πιστεύουν και να βουλωθούν. Αυτά και άλλα έχει να διδάξει ο προφήτης Ηλίας. Και ύστερα εκείνος ο πλάνος ακούοντας το κήρυγμα του προφήτη Ηλία έχει να λυσσάξει από τον θυμό του και να τυραννεί και να παιδεύει όσους δεν τον πιστεύουν με τα πλέον χειρότερα βασανιστήρια και καλότυχος και τρισμακάριος όποιος υπομείνη και δεν βουλωθεί, εκείνος βέβαια θέλει στεγανωθεί και θέλει σταθει εις τον χορόν των μαρτύρων. Και πάλιν άθλιος και ταλαίπωρος όποιος πλανηθεί και τον πιστεύσει και βουλωθεί, εκείνος έχει να καίεται πάντοτε εις την αιώνιον κόλασιν μαζί με τον πλάνον Αντίχριστον.

«... Καθώς εις τον καιρόν του Νώε οι άνθρωποι δεν επίστευον αλλά τον επεριγελούσαν, έως όπου ήλθεν εξάφνης η οργή του Θεού και ο κατακλυσμός και έπνιξεν όλον τον κόσμον, ομοίως και τώρα χριστιανοί μου εις την Δευτέραν Παρουσίαν του Χριστού μας δεν έχουν να πιστεύσουν οι άνθρωποι καθώς και τότε δεν επίστευσαν. Το ηξεύρω και εγώ χριστιανοί μου πως με περιγελούν και λέγουν: Τώρα ήλθες εσύ παλαιοκαλόγερε, να μας ειπείς λόγια εδικά

σου. Τα λόγια οπού σας λέγω δεν είναι ειδικά μου, είναι λόγια του Παναγίου Πνεύματος, οι αμαρτίες είναι ειδικές μου, και όποιος θέλει να πιστεύσει, πλην είναι ο καθένας ελεύθερος και όπως θέλει να κάμει. Εγώ το χρέος μου κάμνω, την πραγματεία μου».

Γέρων Αμβρόσιος Λάζαρης -Για τη συντέλεια του κόσμου:

Ο Γέροντας έλεγε για τη συντέλεια του κόσμου ότι θα διαρκέσει όσο κρατάει ο Εξάψαλμος, λίγα λεπτά. Την ώρα πού θα κρινόμαστε, στον ουρανό θα ψέλνουν τον Εξάψαλμο οι Άγγελοι. Όλοι οι άνθρωποι πού θα ζουν εκείνη τη στιγμή θα βιώσουν τον θάνατο ακαριαία και αμέσως μετά θα αναστηθούν, θα είμαστε όλοι με τα σώματα μας άυλα, δεν θα πιάνουμε χώρο, ο ένας θα βλέπει το σώμα του άλλου και όλοι θα είναι στην ηλικία των 33 χρόνων. Ο Κύριος θα κρατά το βιβλίο της ζωής, το Ευαγγέλιο, και αυτομάτως θα πηγαίνουμε δεξιά ή αριστερά από μόνοι μας, γιατί θα ξέρουμε αν είμαστε για τον Παράδεισο ή όχι. Γι' αυτό και στο Δεσποτικό, πού κάθεται ο Δεσπότης, στην εικόνα του Χριστού είναι ανοιχτό το βιβλίο και δεν υπάρχει καντήλι επάνω - δηλώνει ότι δεν υπάρχει έλεος στη Δευτέρα Παρουσία. Ενώ στο τέμπλο είναι κλειστό το βιβλίο πού κρατάει ο Χριστός και υπάρχει καντήλι, διότι ακόμη έχουμε έλεος.

Η συντέλεια του κόσμου

Επαναστάσεις του Ισραηλιτικού κράτους

- Μετά την συμπλήρωση της βασιλείας των εθνών, λένε μερικοί ότι ο Θεός θα επανασυστήσει το ισραηλιτικό κράτος, για να βασιλεύσει στη γη μέχρι το τέλος του κόσμου. Επικαλούνται μάλιστα ως μαρτυρία το ακόλουθο χωρίο του Ησαΐου: «Και έσται εν ταις εσχάτες ημέραις, αρεί Κύριος ο Θεός σημείον εν τη συμπληρώσει των εθνών επί πάντα τα πρόβατα Ιούδα, τα διεσκορπισμένα εν τοις έθνεσι και συνάξει τους απωσμένους Ισραήλ εν τη αγία πόλει Ιερουσαλήμ. Και έσται τω Ισραήλ ως τη ημέρα η εξήλθεν εκ γης Αιγύπτου» (πρβλ. Ια' 12,16). Επικαλούνται επίσης και τον απόστολο Παύλο που λέει: «Όταν το πλήρωμα των εθνών ήξη, τότε πας Ισραήλ σωθήσεται» (πρβλ. Ρωμ. Ια' 25,26).

Έτσι μ' ένα στόμα υποστηρίζουν αυτά, ενώ ο μάρτυς Ιππόλυτος προσθέτει πως κατά τον ερχομό του αντιχρίστου θα πλανηθούν πρώτοι οι Ιουδαίοι. Αυτό το έχει άλλωστε βεβαιώσει εκ των προτέρων και ο Χριστός, λέγοντάς τους: «Εγώ ελήλυθα εν τω ονόματι του πατρός μου, και ου λαμβάνετε με· εάν άλλος έλθη εν τω ονόματι τω ιδίω εκείνον λήψεσθε» (Ιωαν. ε' 43).

Θα συγκεντρώσει πάλι ο Θεός τους ισραηλίτες στην Ιερουσαλήμ και θα τους ξαναδώσει όσα είχαν και πρώτα. Και τούτο, για να ανατρέψει τη μέχρι τότε πρόφασή τους ότι η απώλειά τους οφείλεται στον διασκορπισμό. Θα μπορούσαν δηλαδή κατά την ημέρα της κρίσεως ν' απολογηθούν ως εξής στον Χριστό: «Αν μας συγκέντρωνες στην Ιερουσαλήμ και μας ξαναέδινες όσα είχαμε, τότε θα πιστεύαμε σ' εσένα, αφού δεν θα υπήρχε πια λόγος να φθονούμε τα έθνη, που προτιμήθηκαν τόσο εις βάρος μας».

Έτσι, λοιπόν, θα συναχθούν όλοι μαζί και θ' ανακτήσουν ό,τι στερήθηκαν, αλλά θα παραμείνουν στην ίδια απιστία. Και τότε πως θα σωθούν, όταν μάλιστα την ίδια εποχή θα

έρθει ανάμεσά τους ο αντίχριστος και θα πιστέψουν όλοι τους σ' αυτόν, σύμφωνα με τον λόγο του Κυρίου; Ο Θεός δεν ψεύδεται. «Εγώ ειμί η αλήθεια» διακηρύττει με τον μονογενή του Υιό. Με την αποκατάστασή τους λοιπόν θα στερηθούν αυτομάτως απ' αυτή τη δικαιολογία.

Λέγοντας ο απόστολος Παύλος ότι θα σωθούν, δεν εννοεί ότι θα σωθούν από την αιώνια κόλαση, αλλά από την περιπλάνησή τους τόσα χρόνια τώρα στα ξένα, και από τον ονειδισμό των άλλων λαών, και από την ανομολόγητη εντροπή. Θα συναχθούν δηλαδή στην πατρίδα τους και θα σωθούν απ' την δουλεία και τον ζυγό και τον χλευασμό που τόσα χρόνια υπέφεραν. Δεν θα σωθούν όμως από την αιώνια κόλαση. Αφού δεν τους έπεισε η θλίψης, ώστε να πιστέψουν στον Χριστό, πως θα τους πείσει η νομιζόμενη χάρις;

Ο Σατανάς και το τέλος του Κόσμου

Ο Σατανάς κατευθύνει προσωπικά τα τελευταία γεγονότα της Μάχης του Αρμαγεδδών, κυριεύοντας έναν άνθρωπο που αποκαλείται το "θηρίο". Το θηρίο και ο ψευδοπροφήτης "θα ριχτούν ζωντανόι στη λίμνη της φωτιάς". Αυτό όμως δεν είναι το τέλος του Σατανά που όντας πνεύμα, θα ήθελε να συνεχίσει να σπέρνει τον όλεθρο και την καταστροφή. Ωστόσο, δεν θα του επιτραπεί να συνεχίσει το καταστροφικό του έργο· θα δεθεί για 1000 χρόνια στην "Άβυσσο".

Η "άβυσσος" όπου ο Σατανάς (και αναμφίβολα οι δαίμονες μαζί του) θα αλυσοδεθεί, είναι απλώς η γη σε χαώδη κατάσταση, όπως θα είναι μετά τα καταστροφικά γεγονότα της Δευτέρας Παρουσίας. Ο Σατανάς θα αλυσοδεθεί, με την έννοια ότι δεν θα του επιτραπεί να φύγει από τη γη και δεν θα υπάρχει εκεί κανείς να βάλει σε πειρασμό - οι ασεβείς θα έχουν πεθάνει και οι δίκαιοι θα βρίσκονται στον ουρανό.

Η χαώδης κατάσταση της γης στη Χιλιετία περιγράφεται στον Ιερεμία 4:23-26: "Κοίταξα επάνω στη γη, και να, είναι άμορφη και έρημη [1] και στους ουρανούς, και δεν υπήρχε το φως τους. Είδα τα βουνά και να, έτρεμαν, και όλοι οι λόφοι κατασεύονταν. Είδα, και να, δεν υπήρχε άνθρωπος, και όλα τα πουλιά του ουρανού είχαν φύγει. Είδα, και να, ο Κάρμηλος ήταν έρημος, και όλες οι πόλεις του κατεδαφισμένες από μπροστά από τον Κύριο, από τον φλογερό θυμό Του". Στον Ησαΐα κεφάλαιο 24, περιγράφεται μια παρόμοια εικόνα: "Να, ο Κύριος αδειάζει τη γη, και την ερημώνει... οι κάτοικοι της γης κατακάηκαν... Η γη κατασυντρίφτηκε, η γη διαλύθηκε ολοκληρωτικά, η γη κινήθηκε υπερβολικά... Και κατά την ημέρα εκείνη ο Κύριος θα παιδέψει τον στρατό των υψηλών μέσα στο ύψος, και τους βασιλιάδες της γης επάνω στη γη. Και θα συγκεντρωθούν, όπως συγκεντρώνονται οι αιχμάλωτοι στον λάκκο, και θα κλειστούν στη φυλακή, και ύστερα από πολλές ημέρες θα τους γίνει επίσκεψη" (Ησαΐας 24:1,6,19,21,22). Οι "πολλές ημέρες" που αναφέρονται εδώ, είναι τα χίλια χρόνια που ο Σατανάς και τα δαιμόνια του θα δεθούν. Όμως, στη διάρκεια αυτής της περιόδου, καθώς ο Σατανάς είναι δεμένος σε μία ερημωμένη γη, οι λυτρωμένοι θα βρίσκονται στον ουρανό ως **"ιερείς του Θεού και του Χριστού, και θα βασιλεύσουν μαζί Του για 1000 Χρόνια"** (Αποκάλυψη 20:6).

6 αποτυχημένες προφητείες για το Τέλος του Κόσμου

Οι Μιλλερίτες και η προφητεία τους 23 Απριλίου 1843 μ.Χ.

Ο αγρότης Γουίλιαμ Μίλερ είχε πάθος με την Αγία Γραφή. Την διάβαζε ξανά και ξανά για πολλά χρόνια, μέχρι που κατέληξε στο συμπέρασμα ότι ανάμεσα στις Γραφές είναι κρυμμένη η ημερομηνία της καταστροφής του κόσμου. Μετά από πολλή μελέτη, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η Δευτέρα Παρουσία θα γινόταν στο χρονικό διάστημα ανάμεσα στις 21 Μαρτίου του 1843 και τις 21 Μαρτίου του 1844. Όταν εξήγησε τις θεωρίες του στον κόσμο, χιλιάδες ήταν αυτοί που τον πίστεψαν και έγιναν οι ακόλουθοι του, οι λεγόμενοι Μιλλερίτες. Μαζί κατέληξαν ότι η ακριβής ημερομηνία που θα ερχόταν το Τέλος, θα ήταν η 23 Απριλίου του 1843. Ο παροξυσμός και ο πανικός που επικράτησε ήταν μεγάλος: δεκάδες οικογένειες πούλησαν ή και χάρισαν όλα τα υπάρχοντά τους, αφού δεν θα τα χρειαζόνταν όταν ο Κύριος τους ερχόταν στη Γη. Όμως, όταν ξημέρωσε η 24 Απριλίου και είδαν ότι κανένας Θεός δεν εμφανίστηκε, οι Μιλλερίτες διασπάστηκαν, και εκείνοι που συνέχισαν να κηρύττουν το τέλος του κόσμου σχημάτισαν την εκκλησία των Αντβεντιστών της Εβδόμης Ημέρας. Το όνομά τους προέρχεται από την πίστη τους ότι η Δευτέρα Έλευση (αγγλ. Advent) του Χριστού θα γίνει γρήγορα..

Η επικίνδυνη ουρά του Κομήτη του Χάλεϊ 1910 μ.Χ.

Το 1881, ένας αστρονόμος μελέτησε τους κομήτες και ανακάλυψε ότι στις ουρές τους υπάρχει ένα θανατηφόρο αέριο, παρόμοιο με το υδροκυάνιο. Η μελέτη του δημοσιεύτηκε, αλλά κανείς δεν έδωσε μεγάλη σημασία μέχρι που, μερικά χρόνια αργότερα, όλος ο κόσμος συνειδητοποίησε ότι ο κομήτης του Χάλεϊ θα περνούσε τόσο κοντά στη Γη που ενδεχομένως η ουρά του θα την ακουμπούσε! Δημοσιεύματα στη New York Times αλλά και στις μεγαλύτερες εφημερίδες του πλανήτη, έκαναν μια και μοναδική ερώτηση: "Θα κάνει η Γη βουτία σε θανατηφόρα τοξικά αέρια;". Η απάντηση ήταν βέβαια όχι, αφού και λίγο αργότερα, οι μεγαλύτεροι επιστήμονες της εποχής καθυσάχασαν τον κόσμο, λέγοντας ότι δεν υπάρχει τίποτα απολύτως να φοβάται κανείς.

Η Πύλη του Παραδείσου 1997 μ.Χ.

Όταν ο ... συνήθης ύποπτος κομήτης του Χάλεϊ, έγινε ορατός από τη γη το 1997, άρχισαν οι φήμες ότι ένα αεροσκάφος με εξωγήινους ακολούθους τον κομήτη και κατέβηκε στον πλανήτη μας. Αν και η φημολογία αυτή διαψεύστηκε από τους αστρονόμους αλλά και από όλους όσους παρακολούθησαν με τηλεσκόπιο τον κομήτη, οι θεωρίες αυτές δημοσιεύτηκαν κατά τη διάρκεια ενός talk show του ραδιοφώνου. Αυτές οι δηλώσεις που έγιναν κατά τη διάρκεια της εκπομπής, έπεισαν μια αίρεση -που πίστευε ακράδαντα στα UFO- ότι ο πλανήτης θα καταστρεφόταν σε λίγο καιρό. Στις 26 Μαρτίου του 1997, 39 από τα μέλη της λεγόμενης αίρεσης Heaven's Gate, αυτοκτόνησαν μαζί με τον αρχηγό τους, Μάρσαλ Άπλγουαϊτ.

Ο ταλαντούχος κύριος Νοστράδαμος Αύγουστος 1990 μ.Χ.

Αν κάποιος διαβάσει τις προφητείες του Νοστράδαμου, είναι σίγουρο ότι θα ανακαλύψει πολλές εσχατολογικές προβλέψεις από τον πιο διάσημο Προφήτη της ανθρωπότητας. Μια πολύ συγκεκριμένη του προφητεία ήταν ότι το τέλος του κόσμου θα ερχόταν το 1732. Σε μία άλλη ο Μισέλ ντε Νοστρεντάμ, είχε αναφέρει συγκεκριμένα "Το έτος 1999, τον έβδομο μήνα/ Από τον ουρανό θα έρθει ο μεγάλος βασιλιάς του τρόμου". Φυσικά, κάτι τέτοιο δεν έγινε ποτέ, και αποδείχτηκε ότι μπορεί ο Νοστράδαμος να έχει κάνει μερικές πετυχημένες προβλέψεις, αλλά σε ότι αφορά τον "Αρμαγεδώνα" έπεσε έξω.

Το θανατηφόρο Millenium Bag 1 Ιανουαρίου 2000 μ.Χ.

Καθώς η προηγούμενη χιλιετία έφτανε στο τέλος της διαδρομής της, πολλοί ανησυχούσαν ότι η τεχνολογία θα ήταν αυτή που θα μας κατέστρεφε. Το πρόβλημα είχε παρουσιαστεί για πρώτη φορά, τη δεκαετία του 1970, όταν οι επιστήμονες ανακάλυψαν πως οι περισσότεροι υπολογιστές δεν θα μπορούσαν να ξεχωρίσουν τη διαφορά ανάμεσα στις χρονολογίες του 1900 και του 2000. Αν και κανένας δεν ήξερε ποιες επιπτώσεις θα είχε αυτό το πρόβλημα, πολλοί άρχισαν τις θεωρίες του... Χάους, με τα κομπιούτερ να τρελαίνονται και τον πλανήτη να καταστρέφεται με τον ερχομό της νέας χιλιετίας. Οι πωλήσεις των όπλων ανέβηκαν κατακόρυφα και πολλοί ήταν εκείνοι που πέρασαν την Πρωτοχρονιά σε αυτοσχέδια καταφύγια. Οι εκτιμήσεις για το πόσα χρήματα ξοδεύτηκαν για να φτιαχτεί αυτό το πρόβλημα των υπολογιστών, ξεπερνούν τα 600 δισεκατομμύρια δολάρια! Και τελικά, το μόνο πράγμα που καταστράφηκε αυτήν την Πρωτοχρονιά, ήταν η διάθεσή μας...

Οι πάγοι λιώνουν! SOS! 5 Μαΐου 2000 μ.Χ.

Σύμφωνα με τα λεγόμενα του, οι πάγοι της Ανταρκτικής στις 5 Μαΐου του 2000, θα είχαν μόνο τρία μίλια πάχος και σαν να μην έφτανε αυτό, την ίδια μέρα οι πλανήτες θα έρχονταν σε ευθεία γραμμή! Κάτι τέτοιο δεν έγινε ποτέ..

Υπάρχουν κι άλλες πιθανές ημερομηνίες θανάτου των Πάντων...

- 2018 μ.Χ.

Το τέλος του κόσμου όπως διαδίδεται από τον Ορθόδοξο μοναχό, π. Μάξιμο!

- 2060 μ.Χ.

Ο πατέρας της φυσικής, Νεύτωνας, λίγο πριν πεθάνει είχε γράψει στο πίσω μέρος ενός φακέλου ότι το τέλος του κόσμου θα ερχόταν στο έτος 2060.

- 2068 μ.Χ.

Ο αστεροειδής Απόφης θα χτυπήσει τη γη.

*** 21 Δεκεμβρίου 2012**

Το τέλος του ημερολογίου των Μάγιας, πλημμύρες, τσουνάμι, ηφαιστειακές εκρήξεις, κλιματικές αλλαγές, εξωγήινοι, αντιστροφή πόλων, σεισμοί, θανατηφόρες ακτινοβολίες, πόλεμοι, ευθυγράμμιση πλανητών και ένας πλανήτης θα συγκρουστεί με τη Γη. Πόσα κακά μπορούν να μας βρουν σε μία μόνο ημέρα;

Προς το παρόν εμείς να'μαστε καλά..

Βιβλιογραφία:

<http://el.orthodoxwiki.org/Αρμαγεδών>

<http://www.xfd.gr/εκκλησία/δογματική/ο-θάνατος-και-η-συντέλεια-του-κόσμου>

<http://1greek.wordpress.com/προφητειε/>

http://orthodox-watch.blogspot.gr/2011/07/blog-post_5451.html

http://users.sch.gr/aiasgr/Profhteies/Profhteies_osiou_Andrea_tou_dia_Xriston_salou.htm

http://members.optusnet.com.au/~whackyd/genesis_greek.html

<http://blogs.sch.gr/kantonopou/2009/10/16/η-δημιουργία-του-κόσμου-σε-έξι-μέρες/>

<http://www.impantokratoros.gr/2012-telos-kosμου.el.aspx>

Βιβλία Προφήτη Γέροντος Παΐσιου (Α' Τεύχος και Β' Τεύχος)

